

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 17 kwietnia 2024 r. w sprawie T-49/22,
Rumunia/Komisja, wniesione w dniu 26 czerwca 2024 r. przez Rumunię**

(Sprawa C-457/24 P)

(C/2024/4850)

Język postępowania: rumuński

Strony

Wnoszący odwołanie: Rumunia (przedstawiciele: E. Gane, M. Chicu, R. Antonie, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Rumunia wnosi do Trybunału o:

— uwzględnienie skargi, uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-49/22 w całości oraz uwzględnienie przy rozstrzygnięciu sporu żądania stwierdzenia częściowej nieważności decyzji 2021/2020 ⁽¹⁾ wniesionego przez rząd rumuński,

lub

– uwzględnienie skargi, uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-49/22 w całości i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu uwzględnienia żądania o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji 2021/2020 wniesionego przez rząd rumuński;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Rumunia podnosi cztery zarzuty.

A. Naruszenie art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 w związku z art. 34 rozporządzenia nr 908/2014 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Rumunia uważa, że Sąd naruszył prawo:

- stwierdzając, że podstawa prawna oświadczeń Komisji może zostać zmieniona w toku procedury kontroli zgodności rozliczeń, również podczas spotkania dwustronnego;
- przyjmując, że art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 ⁽²⁾ w związku z art. 34 rozporządzenia nr 908/2014 ⁽³⁾ ma zastosowanie nie tylko do przekazywania informacji dotyczących obliczania korekty finansowej, ale również do przekazywania informacji dotyczących braku naruszenia prawa Unii;
- przyjmując, że zachowanie Komisji, polegające na częściowym pokrywaniu się dwóch dochodzeń i spóźnionym wyjaśnieniu w pierwszym dochodzeniu niektórych elementów mających znaczenie dla drugiego, nie może stanowić „czynnika zewnętrznego” w tych dwóch dochodzeniach w rozumieniu art. 34 ust. 6 lit. b) rozporządzenia nr 908/2014.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/2020 z dnia 17 listopada 2021 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2021, L 413, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L347, s. 549).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. 2014, L 255, s. 59).

Popełniając te naruszenia prawa, Sąd ograniczył prawo Rumunii do skutecznej kontroli sądowej.

- B. Naruszenie art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 w związku z art. 44 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1307/2013 ⁽⁴⁾ oraz zasady proporcjonalności, co się tyczy nieprawidłowości dotyczących identyfikacji gruntów ugorowanych w porównaniu do użytków zielonych, w tym wypadku gruntów ornych o powierzchni od 10 do 30 ha.

Rumunia uważa, że Sąd wypaczył oświadczenia władz rumuńskich, stwierdzając, że władze rumuńskie przyznały w sposób dorozumiany, iż nie były w stanie zapewnić, że nie było ryzyka dla funduszy w odniesieniu do gruntów ornych o powierzchni od 10 do 30 ha.

Ponadto Rumunia twierdzi, że Sąd naruszył prawo:

- odrzucając w oparciu o art. 44 ust. 1–3 rozporządzenia nr 1307/2013 argument, zgodnie z którym w przypadku gruntów ornych o powierzchni od 10 do 30 hektarów, nawet gdyby grunty ugorowane zostały pomyłone z tymczasowymi użytkami zielonymi, nie istniało ryzyko dla funduszy UE;
 - stwierdzając, że pomylenie gruntów ugorowanych z tymczasowymi użytkami zielonymi miałoby skutki kaskadowe, podważając stosowanie kwot zazieleniania opartego na dywersyfikacji upraw zgodnie z art. 44 rozporządzenia nr 1307/2013;
 - ustalając w oparciu o art. 34 ust. 6 rozporządzenia nr 908/2014, że Komisja nie była zobowiązana do uwzględnienia informacji dotyczących braku naruszenia prawa Unii w przypadku gruntów ornych o powierzchni od 10 do 30 ha;
 - stwierdzając w oparciu o zasadę proporcjonalności, że uzasadnione jest zastosowanie korekty ryczałtowej za lata budżetowe 2017 i 2018, która przekroczyła dwukrotność korekty zastosowanej w odniesieniu do lat budżetowych 2015 i 2016.
- C. Naruszenie art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013 oraz wytycznych Komisji dotyczących określania korekt finansowych ⁽⁵⁾ w związku z brakiem „aktualizacji LPIS”.

Rumunia twierdzi, że Sąd przedstawił w sprzeczny sposób nieprawidłowość związana z „aktualizacją LPIS ⁽⁶⁾”, błędnie stwierdzając, że polega ona na:

- braku aktualizacji LPIS co 3 lata w przypadku braku odpowiedniej podstawy prawnej;
- błędach wynikających z braku aktualizacji LPIS, chociaż w postępowaniu wyjaśniającym w 2018 r. nie stwierdzono takich błędów.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L347, s. 608).

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji C(2015) 3675 final z dnia 8 czerwca 2015 r. zatytułowany „Wytyczne w sprawie obliczania korekt finansowych w ramach procedur rozliczania zgodności i rozliczenia finansowego rachunków”.

⁽⁶⁾ System identyfikacji działek rolnych (zwany dalej »LPIS«).

- D. Naruszenie art. 31, 34 i 35 rozporządzenia nr 809/2014 ⁽⁷⁾, art. 23–26 rozporządzenia nr 640/2014 ⁽⁸⁾ oraz dokumentu roboczego DS/CDP/2015/19 ⁽⁹⁾ w odniesieniu do braku przeprowadzenia wystarczającej liczby kontroli wrywkowych dotyczących planów płatności z tytułu zazieleniania.

Rumunia uważa, że Sąd błędnie stwierdził, iż przy obliczaniu całkowitego zmniejszenia z tytułu zazieleniania na hektar należy uwzględnić obszary niemożliwe do zidentyfikowania jako SAPS ⁽¹⁰⁾, aby zwiększyć odsetek kontroli wrywkowych. W tym kontekście Sąd błędnie potraktował obszary, których nie można zidentyfikować jako SAPS, tak samo jak przypadek zmniejszenia płatności z tytułu zazieleniania.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 227, s. 69).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 181, s. 48).

⁽⁹⁾ Dokument roboczy Komisji DS/CDP/2015/19 w sprawie zwiększenia odsetka beneficjentów podlegających kontroli w ramach środka zazieleniania w przypadku stwierdzenia istotnych niezgodności.

⁽¹⁰⁾ System jednolitej płatności obszarowej.